Dosar nr. 2-1723/2024
2-24144923-15-2-18122024-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

15 aprilie 2025 municipiul Cahul

Judecătoria Cahul, sediul Central
Instanța de judecată având în componență:
Președintele ședinței, judecătorul Natalia Pasat
Grefier Cristina Mocanu

Cu participarea:
Reprezentantului reclamantei Ala *****, avocatul Maxim Todorov,
Reprezentantului pârâtului **********, avocatul Ion Grecu
Reprezentantului intervenientului accesoriu, Structura Teritorială de Asistență Socială Cahul, *****
În lipsa:
Reclamantei Ala *****, citată legal
Pârâtului **********, citat legal

examinând în ședință publică, în limba română, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ala ***** împotriva lui Anton Chihai*****, intervenient accesoriu Structura Teritorială de Asistență Socială Cahul cu privire la stabilirea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori și a cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

Argumentele reclamantei în cererea de chemare în judecată.

La data de 18 decembrie 2024, reclamanta Ala ***** a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Anton Chihai***** cu privire la stabilirea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori.

În motivarea acțiunii a indicat că, s-a aflat în relație de căsătorie cu pârâtul din anul 2013 până în anul 2024.

Din căsătoria cu Anton Chihai***** au doi copii și anume **********, născut la ***** și **********, născut la *****, care după desfacerea căsătoriei cu pârâtul locuiesc cu ea.

A menționat reclamanta că, Anton Chihai***** nu acordă ajutor material sau de altă natură pentru întreținerea copiilor. Solicitările sale de ajutor pentru

întreținerea copiilor nu s-au soldat cu vreun rezultat. Până în prezent pârâtul a manifestat un total dezinteres față de creșterea și educația copiilor, sarcina aceasta revenindu-i în exclusivitate ei.

A indicat că, pârâtul Anton Chihai***** nu este oficial angajat în cîmpul muncii în Republica Moldova, însă periodic pleacă peste hotarele țării la muncă avînd un venit lunar stabil.

A solicitat Ala Chihai stabilirea domiciliului copiilor minori, ********** și Anton Chihai***** cu mama, încasarea din contul lui Anton Chihai***** în beneficiul***** ***** a pensiei de întreținere în cuantum fix în mărime de *****de lei lunar, pentru fiecare copil, începând cu data depunerii acțiunii și până la atingerea majoratului de către copii.

Argumentele părților în ședința de judecată.

*Reclamanta Ala *****,* în ședință de judecată nu s-a prezentat însă, a fost *reprezentată de avocatul Maxim Todorov,* care a depus la data de 03.03.2025 cerere de modificare a obiectului acțiunii, prin care a solicitat intanței stabilirea domiciliului copiilor minori ********** și ********** cu mama lor, Ala *****, încasarea pensiei de pentru întreținerea copiilor minori de la pârâtul Anton Chihai***** în cuatum de 1/3 din salariu și /sau alte venituri, dar nu mai puțin de *****de lei lunar pentru fiecare copil minor, până la atingerea de către copii a vârstei de 18 ani. Adăugător a solicitat încasarea din contul pârâtului a cheltuielilor de judecată suportate de către reclamantă.

*Pârâtul **********,* în ședință de judecată nu s-a prezentat însă, a fost reprezentat de *avocatul Ion Grecu* care prin referința depusă la data de 20 ianuarie 2025 a specificat că cele invocate de reclamantă nu corespund adevărului, or pârâtul atât până la desfacerea căsătoriei, care a avut loc la 13 iunie 2024, cât și până la moment participă la întreținerea copiilor minori. În acest sens ține să menționeze că solicitarea reclamantei cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori în cuantum de *****de lei lunar pentru fiecare copil este neîntemeiată, or din punct de vedere legal urmează a fi încasată pensia în cuantum de *****lei pentru fiecare copil.

A menționat că, pârâtul ********** este conștient de faptul că are obligația de a contribui la creșterea și educarea copiilor inclusiv financiar. Totodată suma solicitată de Ala ***** este mult prea mare, ori pârâtul va fi în imposibilitate să o achite ținând cont de faptul că nu este angajat în câmpul muncii. Mai mult ca atât, după desfacerea căsătoriei pârâtul este nevoit de a închiria spațiu de locuit pentru a supraviețui, or în apartamentul comun locuiește reclamanta cu copii și cu persoana cu care întreține relații efective de căsătorie.

A subliniat că, din informația Biroului Național de Statistică al Republicii Moldova referitor la minimul de existență pentru copii, cât și conform practicii

judiciare, inclusiv Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova Privind practica judiciară de soluționare de către instanțele judecătorești a cauzelor referitoare la încasarea pensiei de întreținere pentru copii și alți membri ai familiei nr. 4 din 15.04.2013, consideră echitabil ca cuantumul pensiei de întreținere pentru copii minori să fie stabilit în mărime de *****de lei pentru fiecare copil.

Intervenientul accesoriu Structura Teritorială de Asistenţă Socială Sud a susținut cererea de chemare în judecată, mai ales că pârâtul este de acord ca copiii săi minori să locuiască cu mama sa și a prezentat actul de examinare a condițiilor locative nr.25 din 24.03.2025 și avizul-concluzie nr.***** din 25.03.2025 privind determinarea domiciliului copilului minor.

Aprecierea instanței:

Audiind părțile, studiind materialele cauzei şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată consideră acțiunea întemeiată și care urmează a fi admisă parțial din următoarele considerente.

Conform art. 10 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară.

În conformitate cu prevederile art.118 alin.(1) și (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecțiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art.121 și art.122 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului. Circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

În conformitate cu art.130 alin.(1)-(4), art.240 alin.(1) și (3) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de

instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluționarea cauzei.

Cu privire la pretenția privind determinarea domiciliului copiilor minori.

Din actele cauzei rezultă că, pârâtul Anton Chihai***** este tatăl copiilor **********, născut la *****, ce se confirmă prin certificatul de naștere seria/nr. NA-VI *****și **********, născut la *****, ce se confirmă prin certificatul de naștere seria/nr. NA-VI *****, figurând în rubricile ”Părinții”, ”Tata” Chihai Anton, IDNP ***** *(f.d. 6,7)*.

În ședința de judecată, reprezentantul pârâtului **********, avocatul Ion Grecu, din numele pârâtului nu a obiectat asupra determinării domiciliului copiilor minori cu mama.

Totodată, manifestând buna credință și diligență a unui părinte responsabil, a recunoscut faptul că urmează să achite pensia de întreținere a copilului minor, nefiind însă de acord cu mărimea pensiei de întreținere a copiilor minori. Consideră că suma de *****de lei pentru fiecare copil este foarte mare, însă este de acord să achite conform informației Biroului Național de Statistică al Republicii Moldova referitor la minimul de existență pentru copii, suma de *****de lei pentru fiecare copil.

În conformitate cu art.131 alin.(4), (7) din Codul de procedură civilă, dacă o parte recunoaşte în şedinţă de judecată sau în cadrul îndeplinirii delegaţiei judiciare faptele pe care cealaltă parte îşi întemeiază pretenţiile sau obiecţiile, aceasta din urmă este degrevată de obligaţia dovedirii lor. Recunoaşterea se consemnează în procesul-verbal al şedinţei de judecată. Recunoaşterea expusă în scris se anexează la materialele dosarului. Recunoaşterea acţiunii sau a faptelor efectuată în primă instanţă îşi păstrează veridicitatea şi în instanţele ierarhic superioare.

Conform art.63 alin.(1) Codul familiei, în cazul cînd părinţii locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vîrsta de 14 ani se determină prin acordul părinţilor.

Conform prevederilor art.63 alin.(2) Codul familiei, dacă lipseşte acordul părinţilor cu privire la stabilirea domiciliului copilului, iar copilul care a împlinit vârsta de 14 ani refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul minorului se stabileşte de către instanţa de judecată, ţinând cont de interesele şi opinia copilului, în conformitate cu vârsta şi gradul său de maturitate. În acest caz, instanţa judecătorească va lua în considerare ataşamentul copilului faţă de fiecare dintre părinţi, faţă de fraţi şi surori, vîrsta copilului, calităţile morale ale părinţilor, relaţiile existente între fiecare părinte şi copil, posibilităţile părinţilor de a crea condiţii adecvate pentru educaţia şi dezvoltarea copilului (îndeletnicirile şi regimul de lucru, condiţiile de trai etc.).

Alin.(3) a art.63 Codul familiei stipulează că, la determinarea domiciliului copilului minor, instanţa judecătorească va cere şi avizul autorităţii tutelare

teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinţi, care va conţine, după caz, şi informaţia disponibilă privind actele de violenţă în această familie şi persoana agresorului familial.

Conform avizul privind examinarea condițiilor de trai ale cetățeanului Ala Chihai nr. 25 din 24.03.2025 emis de Comisia Structurii Teritoriale Asistență Socială Cahul din cadrul ATAS Sud, autoritatea tutelară nu a identificat careva impedimente, considerând că cet. Ala Chihai dispune de condiții satisfăcătoare de trai pentru creșterea și educarea copiilor ********** și ********** *(f.d. 48).*

La data de 24 martie 2025, pârâtul **********, prin acordul scris Structurii Teritoriale Asistență Socială Cahul din cadrul *****, a dat consimțământul, ca copiii săi minori, ********** și ********** să locuiască cu mama sa Ala Chihai și locul lor de trai să fie stabilit cu aceasta *(f.d.46).*

Prin urmare, existând acordul dintre părinți și avizul pozitiv al Structurii Teritoriale Asistență Socială Cahul din cadrul *****, locul de trai al copiilor minori **********, născut la ***** și **********, născut la *****, urmează a fi determinat cu mama, reclamanta Ala Chihai.

În acest context, se subliniază că la stabilirea domiciliului copiilor minori se ține cont de condițiile concrete în care se educă copiii şi având la bază prevederile art.63 alin.(2) Codul familiei, potrivit cărora la soluţionarea litigiului privind determinarea locului de trai a copilului minor, se va lua în considerare ataşamentul copilului faţă de fiecare dintre părinţi, faţă de fraţi şi surori, vârsta copilului, calităţile morale ale părinţilor, relaţiile existente între fiecare părinte şi copil, posibilităţile părinţilor de a crea condiţii adecvate pentru educaţia şi dezvoltarea copilului (îndeletnicirile şi regimul de lucru, condiţiile de trai etc.).

Astfel din considerentele enunțate supra, pretenția reclamantei privind stabilirea domiciliului copiilor minori cu mama, este întemeiată și pasibilă de admis.

Cu privire la pretenția cu privire la încasarea pensiei de întreținere, urmează a fi admis parțial, din următoarele considerente.

Conform art. 74 alin. (1)- (3) din Codul familiei, părinţii sînt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material. Modul de plată a pensiei de întreţinere se determină în baza unui contract încheiat între părinţi sau între părinţi şi copilul major inapt de muncă. Dacă lipseşte un atare contract şi părinţii nu participă la întreţinerea copiilor, pensia de întreţinere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinţi, a tutorelui copilului sau a autorităţii tutelare teritoriale.

Conform art. 75 din Codul familiei, pensia de întreţinere pentru copilul minor se încasează din salariul şi/sau din alte venituri ale părinţilor în mărime de ¼ pentru un copil, 1/3-pentru doi copii şi ½-pentru 3 şi mai mulţi copii.

În temeiul art. 76 din alin. (1) și (2) din Codul familiei, în cazurile cînd părintele care datorează întreţinere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primeşte salariu şi/sau alte venituri, total sau parţial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri cînd, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanţial interesele uneia dintre părţi, instanţa judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art.75. Cuantumul sumei băneşti fixe încasate în conformitate cu alin. (1) se determină de instanţa judecătorească, ţinîndu-se cont de starea materială şi familială a părţilor, de alte circumstanţe importante şi păstrîndu-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Din materialele dosarului rezultă că, părțile din căsătorie au doi copii minori, **********, născut la ***** și **********, născut la *****, *(f.d. 6,7).*

Instanța de judecată a constatat că, prezenta căsătorie a fost desfăcută la data de 13 iunie 2024, la Agenția Servicii Publice, fiind eliberat certificat de divorț cu nr. D-IV *****(f.d. 5).*

Instanța de judecată constată un drept cert al reclamantei la încasarea pensiei de întreținere pentru copiii minori.

Potrivit art. 4 alin. (1) lit.a), c) și d) Legea privind drepturile copilului nr.370 din 30 noiembrie 2023, respectarea şi garantarea drepturilor copilului se realizează conform următoarelor principii respectarea şi promovarea cu prioritate a interesului superior al copilului; respectarea priorităţii privind creşterea şi educarea copilului în familie; dreptul prioritar al părinţilor de a-şi educa copiii conform propriilor convingeri şi responsabilizarea părinţilor cu privire la exercitarea drepturilor şi îndeplinirea obligaţiilor părinteşti.

Articolul 8 alin.(1) și (2) al aceiași Legi stabilește că fiecare copil are dreptul să locuiască într-o familie, să îşi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor şi să coabiteze cu aceştia. Răspunderea pentru creşterea copilului şi pentru asigurarea dezvoltării acestuia le revine în primul rând părinţilor sau, după caz, reprezentanţilor legali/responsabililor legali ai acestuia.

Ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea, educarea şi întreţinerea copilului.

Potrivit art.18 alin.(1) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, în vigoare pentru Republica Moldova la 25 februarie 1993, statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinți au o răspundere comună pentru creșterea și dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinților sau, după caz, reprezentanților

săi legali. Aceștia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

Conform art.3 alin.(1) al aceleiași Convenții, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

Instanța reține că obligaţia de întreţinere a copilului de către părinţi este o obligaţie solidară, aceştia fiind obligaţi în comun la întreţinere, nu pe cote-părţi, fiecare contribuind proporţional cu mijloacele sale. Or, părintele cu care locuiește copilul își execută nu doar obligațiile patrimoniale de întreținere a copilului, ci și obligațiile nepatrimoniale față de copil și anume educația, creșterea și îngrijirea zilnică a copilului minor.

Prin urmare, instanța consideră inechitabilă partajarea egală a obligațiilor patrimoniale de întreținere a copilului minor între ambii părinți, fără a ține cont și de celelalte obligații pe care le au părinții față de copii lor minori și cum sunt acestea împărțite în complexitatea lor. Deci părintele care îngrijește zilnic de copilul minor (frecventarea grădiniței, școlii, igiena zilnică, prepararea hranei, temele pentru acasă, dezvoltarea intelectuală și moral-spirituală a copilului), este limitat în timpul dedicat muncii și activităților profesionale, având mai puține șanse de a avea câștiguri suplimentare, mai mari. Respectiv, celălalt părinte, care nu participă zilnic la educarea și creșterea copilului contribuie lunar prin aport financiar proporțional la educarea copilului, contribuția sa calculându-se în așa mod încât să fie păstrat nivelul de trai obișnuit al copilului. În consecinţă, obligaţia de întreţinere a copilului minor de către părinţii săi are ca finalitate asigurarea mijloacelor materiale necesare acoperirii cheltuielilor legate de hrană, îmbrăcăminte, locuinţă, îngrijirea sănătăţii, satisfacerea nevoilor social culturale ale copilului precum şi a oricăror alte cheltuieli pe care le reclamă creşterea, educarea, învăţătura şi pregătirea profesională a acestuia.

Conform art. 58 alin. (1) şi (2) Codul familiei, părinții au drepturi şi obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sunt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat. Drepturile și obligațiile părinților, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod, încetează din momentul atingerii majoratului sau obținerii capacității depline de exercițiu de către copil.

Conform art. 18 alin. (1) Legea privind drepturile copilului nr. 338 din 15 decembrie 1994, ambii părinți, în egală măsură, sau persoanele subrogatorii legale poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală şi socială a copilului, ținând cont în primul rînd de interesele acestuia.

Articolul 27 alin. (2) din Convenție prevede că părinților şi oricăror altor persoane care au în grijă un copil le revine în primul rînd responsabilitatea de a

asigura, în limita posibilităților și a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

Din sensul normelor de drept citate rezultă că ambii părinți sunt obligați în mod egal să-și întrețină copii minori.

Potrivit informației Biroului Național de Statistică, valoarea minimului de existență pentru anul 2024, în orașe mici, pentru un copil în vârsta de 7-17 ani constituie suma de 3222,9 lei.

Ala Chihai solicită încasarea pensiei de întreținere pentru copiii minori **********, născut la ***** și **********, născut la *****, în mărime de 1/3 din salariu și /sau alte venituri, dar nu mai puțin de *****lei lunar pentru fiecare copil minor, până la atingerea de către copii a vârstei de 18 ani.

Instanța de judecată constată că înscrisurile enunțate nu atestă că Ala Chihai acoperă cheltuielile de întreținere a copiilor minori *****și *****, iar pârâtul Anton Chihai***** are obligația legală de a acoperi jumătate din cheltuielile de întreținere ale copiilor minori.

Conform art.98 alin.(1) și (2) din Codul familiei, persoana care are dreptul la întreţinere poate porni o acţiune privind încasarea pensiei de întreţinere, indiferent de termenul care a trecut de la momentul apariţiei dreptului respectiv. Pensia de întreţinere se încasează de la data adresării în instanţa judecătorească.

În ședința de judecată reprezentantul pârâtului Anton Chihai*****, avocatul Ion Grecu a recunoscut parțial acțiunea și anume că pârâtul este de acord să plătească pensie de întreținere pentru copiii săi minori, în mărime de *****lei pentru fiecare copil, sumă stabilită de Biroului Național de Statistică pentru un copil în vârsta de 7-17 ani *(f.d. 15-17, 18).*

Instanța de judecată apreciază critic acest argument, or pensia care este de acord să achite pârâtul este la limita minimului de existență stabilit de Biroului Național de Statistică pentru un copil în vârsta de 7-17 ani.

În acest context, instanța de judecată reține că cuantumul stabilit de Biroul Național de Statistică este unul de recomandare și nu obligatoriu. Or, această sumă reflectă minimul de existență, însă cheltuielile reale de întreținere a unui copil în vârstă de 11 și respectiv 8 ani sunt mult mai mari.

Din actele cauzei nu rezultă faptul că pârâtul este angajat oficial în câmpul muncii, însă lucrează ocazional, nu are un salariu și/sau venituri, fapt susținut și de reprezentantul acestuia în ședința de judecată.

Prin urmare, la caz, instanța de judecată consideră că, nu sunt aplicabile prevederile art. 75 alin. (1) din Codul familiei, atât timp cât pârâtul nu are un loc de muncă și un salariu stabil. Astfel, instanța de judecată ajunge la concluzia că la stabilirea pensiei de întreținere a copiilor urmează a fi aplicate prevederile art. 76 alin. (1) din Codul familiei.

În această ordine de idei, întreținerea copiilor minori de către părinți presupune acoperirea tuturor cheltuielilor pe care le implică realizarea dreptului copilului de a beneficia de un nivel de trai decent, care să le permită dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală sau socială. Corelativ acestui drept al copilului, părinților, le revine responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților, cele mai bune condiții de viață necesare creșterii și dezvoltării copiilor.

În consecință, obligația de întreținere a copilului minor de către părinți are ca finalitate asigurarea mijloacelor materiale necesare acoperirii cheltuielilor legate de hrană, îmbrăcăminte, locuință, îngrijirea sănătății, satisfacerea nevoilor social-culturale, precum și a altor cheltuieli generate de creșterea, educația, învățătura și pregătirea profesională a copilului.

Totodată, instanța de judecată constată că întinderea întreținerii unui copil minor se stabilește în funcție de starea de nevoie a acestuia, în raport cu posibilitățile de plată ale părintelui care datorează întreținerea, analizate în funcție de câștigul acestuia din muncă și alte venituri.

Astfel, dat fiind că părintele are îndatorirea să contribuie la întreținerea copilului său, Anton Chihai***** are obligația să desfășoare activitatea de muncă întru a asigura copiilor un nivel de trai decent pentru dezvoltarea armonioasă a acestora, iar lipsa unui loc de muncă nu îl scutește de plata pensiei de întreținere într-un cuantum corespunzător cu necesitățile reale a copiilor și nu la nivelul minimului de existență.

Prin urmare, nu poate fi admisă pretenția reclamantei cu privire la încasarea pensiei în mărime de 1/3 din toate veniturile lunare primite de pârâtul Anton Chihai***** și nu mai mică de *****de lei lunar pentru fiecare copil, deoarece la actele cauzei lipsesc probe în confirmarea faptului că pârâtul este angajat în câmpul muncii și beneficiază de salariu și sau alte venituri și obține venituri constante, instanța conchide că nu se poate stabili pensie de întreținere în cuantumul de 1/3 din veniturile acestuia, dar nu mai puțin de *****de lei lunar pentru fiecare copil.

La fel, este neîntemeiat și argumentul pârâtului precum că cuantumul pensiei de întreținere a copiilor minori solicitat de reclamantă nu corespunde statisticii Biroului Național de Statistică, or, conform art. 3.1 al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

Deși pensia de întreținere este destinată a satisface, în primul rând, nevoile alimentare ale copiilor, obligația legală de întreţinere a copiilor, este mult mai complexă decât o simplă îndatorire alimentară, pentru că are menirea de a procura celor îndreptățiți, resursele necesare împlinirii şi a altor trebuințe, precum cele

privind asigurarea unei instruiri corespunzătoare, a unei locuinţe, a tratamentelor medicale.

În corespundere cu art.2 al Legii nr. 152 din 05.07.2012 cu privire la minimul de existenţă, minimul de existenţă este un indicator ce reprezintă mărimea valorică a volumului minim de consum al bunurilor materiale şi a serviciilor pentru satisfacerea necesităţilor principale, menţinerea sănătăţii şi pentru susţinerea viabilităţii omului.

Potrivit art. 3 al aceleiași Legi, mărimea minimului de existenţă include: mărimea valorică a coşului alimentar; cheltuielile pentru procurarea mărfurilor industriale şi pentru achitarea serviciilor prestate populaţiei și mărimea primelor şi a contribuţiilor obligatorii. Mărimea minimului de existenţă pentru o persoană se determină în lei pe fiecare lună.

Instanța de judecată reține că minimul de existență nu prevede cheltuielile necesare pentru dezvoltarea copilului: procurarea cărților, frecventarea anumitor secții sportive sau de creație, etc. activități necesare creșterii și evoluării psiho-emoționale echilibrate a copilului.

La fel, instanța de judecată i-a în considerație faptul, că ambii părinţi, reieșind din legislația în vigoare, au şi poartă o răspundere comună pentru creşterea şi dezvoltarea copilului minor.

Concomitent, obligaţia părinţilor de a-şi întreţine material copii minori este o obligaţie fundamentală, consfințită în art. 48 alin.(2) din Constituţia Republicii Moldova care expres stabileşte, că părinţii au îndatorirea de a asigura creşterea, educaţia şi instruirea copiilor. Or, creşterea, educaţia şi instruirea copiilor este posibilă numai în condiţiile exercitării corespunzătoare a obligaţiilor părinteşti de întreţinere materială a acestora.

Așadar, ținând cont de interesul superior al copiilor minori, de dreptul acestora de a beneficia de o întreținere corespunzătoare necesităților, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial acțiunea și a încasa de la ********** pensiei de întreținere în sumă de *****de lei lunar pentru fiecare copil minor ********** și **********, care este o sumă rezonabilă, or ambii părinți, în egală măsură sunt obligați să contribuie la întreținerea copilului, iar punerea sarcinii de întreținere a copilului pe seama doar a unui părinte prejudiciază disproporțional părintele respectiv, creând un dezechilibru între drepturile şi obligațiile părților.

Mai mult, părintele în grija căruia sunt lăsați copiii minori, pe lângă investiția financiară, mai investește timp, energie, acordă grijă și suport zilnic copilului.

Cu privire la cerința reclamantei privind compensarea cheltuielilor de judecată.

În temeiul art. 84 alin. (3) din Codul de procedură civilă, se impune cu taxă de stat fiecare cerere de chemare în judecată, cererea reconvențională, cererea de intervenție principală, cererea vizând cauzele cu procedură specială, cererea de eliberare a ordonanței judecătorești, cererea de declarare a insolvabilității, cererea de eliberare a titlului executoriu privind executarea hotărârilor arbitrale, cererea de apel, cererea de recurs, cererea de eliberare a copiilor (duplicatelor) de pe actele judecătorești, precum și alte cereri prevăzute la pct. 1 din anexa nr. 1 la Legea taxei de stat nr. 213/2023.

Potrivit art. 85 alin.(1) din Codul de procedură civilă, făcând referire la pct. 1 din anexa nr. 2 la Legea taxei de stat nr. 213/2023, de taxă de stat pentru judecarea cauzelor civile se scutesc reclamanții în acţiunile de încasare a pensiei de întreţinere.

În conformitate cu art. 87 alin.(1) lit.c) din Codul de procedură civilă, valoarea acţiunii se determină din suma totală a obligațiilor de plată pe un an – în acţiunile pentru plata pensiei de întreţinere.

În conformitate cu art. 98 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Conform pct. 1.1.2. din anexa nr. 2 la Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023, se scutesc de taxa de stat în instanțele de judecată: reclamanții - în acțiunile privind încasarea pensiei de întreținere.

Dat fiind faptul că Ala Chihai a fost scutită de plata taxei de stat la depunerea cererii de chemare în judecată privind încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori, iar valoarea acesteia în conformitate cu art. 87 alin. (1) lit. c) Codul de procedură civilă se determină din suma totală a obligațiilor de plată pe un an ce constituie suma 48000 de lei, cu încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori ********** și ********** în sumă bănească fixă în mărime de *****lei lunar pentru fiecare.

Respectiv, cuantumul taxei de stat urmează a fi calculată din suma totală a obligațiilor de plată pe un an – în acțiunile pentru plata pensiei de întreținere și constituie ***** de lei, ce urmează a fi achitată de către Anton Chihai***** în bugetul statului.

Cheltuielile de judecată în sumă de *****lei taxa de stat pentru pretenția cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor, se pune pe seama pârâtului în temeiul art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă. Cheltuielile suportate cu titlu de taxa de timbru în sumă de *****lei la fel se pune pe seama pârâtului, în temeiul hotărârii Curții Constituționale nr. 20 din 26.09.2024.

În astfel de circumstanțe, instanța de judecată va admite parțial acțiunea depusă de către Ala Chihai împotriva lui Anton Chihai*****, intervenient accesoriu Structura Teritorială de Asistență Socială Cahul cu privire la stabilirea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori în mărime fixă și a cheltuielilor de judecată. În rest, acțiunea urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 236, 238-241 și 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se admite parţial acțiunea depusă de Ala Chihai împotriva lui Anton Chihai*****, intervenient accesoriu Structura Teritorială de Asistență Socială Cahul cu privire la stabilirea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori și a cheltuielilor de judecată.

Se stabilește domiciliul copiilor minori **********, născut la data de ***** și **********, născut la data de ***** cu mama sa Ala Chihai.

Se încasează de la Anton Chihai*****, născut la *****, IDNP *****, în beneficiul***** *****, născută la 23 mai 1994, IDNP ***** pensie de întreținere a copiilor minori **********, născut la data de ***** și **********, născut la data de *****, în mărime fixă de *****(două mii) lei, lunar, începând cu 18 decembrie 2024 și până la atingerea majoratului de către copii.

Hotărârea privind încasarea pensiei de întreţinere pentru copiii minori urmează a fi executată imediat.

Se încasează de la de Anton Chihai***** în beneficiul Alei Chihai taxa de timbru achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de *****(sute sute) lei.

Se încasează de la de Anton Chihai***** în beneficiul statului, taxa de stat, pentru pretenția cu privire la stabilirea domiciliului copiilor minori, în sumă de *****(două sute) lei, de la care a fost scutită reclamanta la depunerea cererii de chemare în judecată.

Se încasează de la de Anton Chihai***** în beneficiul statului, taxa de stat pentru pretenția cu privire la încasarea pensiei de întreținere, în sumă de ***** de lei.

În rest, acţiunea se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Sud în termen de 30 zile, de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Cahul, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,

judecătorul Natalia Pasat